

Bemærkninger til forslaget

Beslutningsforslaget er en uændret genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 10 fra folketingsåret 1999-2000 og beslutningsforslag nr. B 123 fra folketingsåret 2000-01. Se Folketingstidende 1999-2000, Folketingets forhandlinger side 1934, tillæg A side 1247 og 1250, og Folketingstidende 2000-01, Folketingets forhandlinger side 7641, tillæg A side 3109 og 5112.

I flere lande tilrettelægges narkopolitikken ud fra et »harm reduction«-princip, hvor det primære sigte er at minimere skaderne ved narkotikamisbrug. I Schweiz og Holland har myndighederne på den baggrund igangsat forsøg, hvor lægeligt ordineret heroin anvendes til behandling af narkomaner.

Forsøget i Schweiz har været fulgt nøje og har vist bemærkelsesværdige resultater. Den mest belastede gruppe af narkomaner, som er forblevet i forsøget, har fået bedre livsmuligheder og en generelt forbedret sundhedstilstand. De begår mindre kriminalitet, indtager færre illegale stoffer, har mindre kontakt til kriminelle miljøer og færre illegale indtægter.

For Schweiz som helhed er der registreret en væsentlig nedgang i kriminalitet og domfældelser. De fleste narkomaner, som før forsøget var bolig- og arbejdsløse, har nu egen bolig og er i en eller anden form for beskæftigelse. Endelig har det vist sig, at der optræder færre pausedødsfald blandt narkomanerne. Det er en reaktion, som ofte ses, efter at narkomaner har været i døgnbehandling eller isoleret i forbindelse med fængslinger. Pausedødsfald er en væsentlig dødsårsag blandt narkomaner i Danmark. Pausedød indtraf hos 6 pct. af en gruppe på 125 (embedslæge Henrik Sælan, Narkotikarådets fagblad STOF nr. 4, januar 1998).

Fra schweizisk side mener man, at det største uløste problem i forsøget har været den langsomme sociale integration af narkomanerne, selv om der er en meget positiv stemning i befolkningen og der ikke har været problemer ved etableringen af forsøgscentre. 72 pct. af befolkningen i Schweiz er for forsøget.

I Danmark ønsker 67 pct., at der igangsættes et forsøg med lægeordineret heroin (Vilstrup-undersøgelse april 1998, Socialudvalget, Alm. del - bilag 97, Folke-

tingsåret 1997-98, 2. samling). En bredere tidshorisont for et forsøg og en mere intens psykosocial indsats er noget, forskerne antager kan modvirke de integrationsproblemer, narkomanerne har.

I Hamborg har man efter forsøg med metadon konkluderet, at selv om man tilstræber stoffrihed eller substitutionsbehandling, er der en lille gruppe, som ikke kan nås med disse behandlingstilbud, og for denne lille gruppe anbefales ordineret heroin som et omsorgstilbud.

Med dette beslutningsforslag tilstræbes der at give de særlig udsatte grupper en behandlingsform, hvor heroin dels gives som et incitament til videre behandling, men også som et omsorgstilbud.

Herhjemme har der igennem en længere periode været debat om muligheden for at anvende lægeligt ordineret heroin i behandlingen af særlig udsatte misbrugere. I debatten om anvendelsen af heroin som behandlingselement har der været anført påstande om, at heroin skulle erstatte forebyggelse og behandling og kun er skadesreduktion. Det skal gentages, at heroin *ikke* erstatter forebyggelse og behandling, men skal anskues som et element i et samlet spekter af de midler, der kan anvendes i narkobehandlingen. Også argumentet om, at narkomaner vil forsøge at kvalificere sig til behandlingsformen og accelerere deres deroute for at gøre sig berettigede til at indtræde i et forsøg, er forekommet i debatten. Dette argument bygger på den grundlæggende misforståelse, at man forestiller sig, at narkomaner planlægger et langt forløb. Alle, der er tæt på dette område, ved, at narkomaner netop er kendetegnede ved ikke at planlægge lange forløb.

Folketingets høring om lægelig ordineret heroin til hårdt belastede narkomaner den 21. oktober 1998 og Folketingets Socialudvalgs studierejse til Schweiz i 1996 og til Holland i 1998 nuancerede og underbyggede debattens betydning og viste et behov for øget viden om behandlingsformer, der kan hjælpe de hårdt belastede narkomaner og sænke de alt for høje dødstal blandt narkomaner i Danmark. I 1997 døde 275 narkomaner (Politiets Narkotikainformation - opgørelse over dødsfald blandt narkomaner 1976-97).